

nes mindst ligesaa godt som de tilsvarende Embedsmænd i Strafanstalten paa Christianshavn, maa Ministeriet ansee fornødent af Hensyn til den forstnævnte Anstalts store Betydning og stærke Belægning.

ad §§ 9—10.

Ministeriet har troet, at Slutningslønningen for Physici kunde nedsættes til 1,400 Rd., men har hvad Distriktslægerne angaaer bestemt maattet fastholde sine tidligere Forslag, idet man ikke har kunnet erkjende Rigtigheden af den af Udvalget fremsatte Tanke, at Distriktslægeinstitutionen af Hensyn til det stigende Antal af privat praktiserende Læger nu skulde være i det væsentlige overflødig, og at der derfor, indtil en Omordning af de herhen hørende Forhold kunde finde Sted, ikke skulde skee Adnævnelse af Distriktslæger, men kun antages Distriktslæger lønede med Honorarer. Ministeriet, der angaaende denne Sag har bryverlet med det kongelige Sundhedskollegium, skal i saa Henseende indskrænke sig til at bemærke, at om det end maaffee med Hensyn til Behandlingen af forekommende Syge, hvilken Udvalget maa antages nærmest at have havt for Øie, kunde indrømmes, at det under almindelige Forhold paa de fleste Steder af Landet ikke vilde være betænkeligt at have Distriktslægeembederne og henvise de Syge til de privat praktiserende Læger, der dog ikke have den Distriktslægen nu paahvilende Forpligtelse til ubetinget at tilsee enhver Syg, der begjærer deres Hjælp, saa vilde det dog allerede i den anførte Henseende ikke kunne paaregnes, at de privat praktiserende Læger vilde være tilstrækkelige under overordentlige Forhold, saasom under farlige eller meget udbredte Epidemier, paa hvilke man altid maa være beredt. Men dernæst formener Ministeriet, at Udvalget ikke har taget tilstrækkeligt Hensyn til de Pligter, der i hygieinisk og og sundhedspolitisk Henseende samt med Hensyn til Retsvæsenet paaligge Distriktslægerne, idet disse Funktioner ere af den Betydning saavel for Stat og Kommune, som for de Enkelte, at de ikke med Tryghed kunne overlades til enhver som helst praktiserende Læge, og paa Grund af de bestaaende Physikatørs Udstrækning

heller ikke til de nuværende Physici. Der maatte saaledes, naar Distriktslægeembederne skulde ophæves, indføres en anden Ordning og i Distriktslægerens Sted dannes en anden Række af Embedslæger, men Ministeriet maa formene, at det vilde være ubetimeligt at bringe en saadan Omordning af Sundhedsvæsenet under Overveielse og Forhandling paa en Tid, hvor en Omordning af Retspleien og Forvaltningen, hvis endelige Ordning vil have betydelig Indflydelse paa Sundhedsvæsenet, er Gjenstand for Forhandling, og Ministeriet kan i ethvert Tilfælde ikke Andet end ansee det for uføreneligt med Administrationens berettigede Krav, hvis der i denne Lov vedtages Bestemmelser, som forandre Distriktslægeinstitutionen af Hensyn til Muligheden af en Omordning, for hvilken end ikke de første Grundtræe foreligger, og for hvilken Tidspunktet, som anført, ikke kan ansees for at være kommet.

ad § 11.

Ministeriet har for samtlige særøisse Embedsmænd foreslaet Tiden for Dpryknng paa Alderstillæg forandret fra 3 til 5 Mars; paa den anden Side har man, af Hensyn til at der ikke skjønnes at være nogen Grund til undtagelsesvis at nægte Landfogden paa Færøerne den samtlige andre særøisse Embedsmænd tilstaaede Dpryknng paa Alderstillæg, foreslaet, at der for hver 5 Mars Tjeneste tilstaaes denne Embedsmand et Alderstillæg af 100 Rd.

ad § 13.

Denne Bestemmelse svarer til hvad der i forskjellige andre Lønningslove er fastsat. Man skal slutteligt bemærke, at man af Hensyn til, at Lønningerne til Overlægerne ved Sindsygeanstalterne ikke afholdes af Statskassen, men ligesom disse Anstalters øvrige Udgifter ligned henholdsvis paa de norske og de østfjernes Kommuner, af hvilken Grund ogsaa de nuværende Overlægers Pensionshold ere ordnede ved særlig Lov, har troet at burde ubelade Lønningsbestemmelserne angaaende disse Funktionærer af Lønningsloven og henvise dem enten til Bevilgelse under Behandlingen af Anstalternes Budgetter, eller i fornødent Fald til Fastsættelse ved særlig Lov.